

CD

NRC Handelsblad 09-10-06

BECK

In de woestijn met een mobiele telefoon die het niet doet, vermoedelijk verliefd maar te nerveus om het toe te geven en een diep brandend verlangen om in een overdadig gekleurde spaceshuttle de ruimte in te schieten.

Terwijl het om hem heen steeds donkerder wordt, kijkt de poëtische en bij vlagen paranoïde Beck steeds hoopvoller omhoog naar het heelal.

In zijn stemmige zang en *nerdy* raps echoot de aardse melancholie lang na, terwijl een lichtflits vanuit de ruimte hem vertelt dat het allemaal goed zal komen.

De muziek van *The Information* is deels in contrast. De bassen plukken er lustig op los, de drums zijn funky en roffelend, opzwepende percussie en digitale geluiden maken het muziek die stevig in het nu staat.

Maar de hoofdrol van de *groove* is schijn. De geluiden worden vervormd, treurige strijkers grijpen in en piano, gitaar en stemmen galmen en huilen op de achtergrond.

De rafelige funk wordt gecombineerd met mondharmonica-blues, de strakke *riffs* afgewisseld met dichtgesmeerde depressieve collages en het piepende geluid van een spelcomputer met dat van

een akoestische baslijn die met fluwelen handschoenen wordt gespeeld.

Met percussie die de ene keer klinkt als een industriële werkplaats in de ruimte en dan weer als een dierentuin op ecstasy, onderbuikbassen die zich niet laten ondersneeuwen en fluisterzang die soms ontaardt in prachtige koortjes-met-mezelf, is het tegelijkertijd zowel luchtige elektronica als zwaarmoedige space-rock.

The Information is muziek om verdrietig en loom op te dansen, met je hart in je hand 'als een soldaat met een handgranaat'.

SAUL VAN STAPELE

Beck - *The Information* (Interscope/Universal)

LOET VAN DER LEE

Genieën zijn schaars maar door veel te oefenen kunnen ook gewone musici grote hoogten bereiken. Dat blijkt uit de carrière van trompettist Loet van der Lee (1968) die op elke nieuwe plaat sterker voor de dag komt.

Op *Playsome* speelt Van der Lee krachtig en zó zelfverzekerd dat hij het zo nu en dan niet kan laten

er een hinnikend paard doorheen te gooien. Heel sterk is overigens zijn vermogen om zijn stijl op bugel en trompet aan te passen aan de sfeer van een stuk.

Diep en nadenkend klinkt hij in het hymnische *Homeground* van bassist Johan Plomp, ritmisch en puntig in *Angular* van Robert Jan Vermeulen.

Vermeulen won in 1985 de Pall Mall Swing Award maar speelt intussen stukken beter en boeiender. Zijn pianistische vocabulaire is sterk uitgebreid, de schoolsheid van vroeger heeft plaats gemaakt voor een lossere aanpak die ruimte biedt voor spontane vondsten.

De bijzondere verstandhouding tussen Robert Jan Vermeulen en Loet van der Lee is op zijn best te horen in het latin-getinte *Close to You*, dat klinkt als een spontaan opwarmstukje en halverwege eindigt met een wrede fade-out.

Dit is geen muziek die luid op de deur bonst maar eenmaal binnen wel bewijst dat de traditie van de akoestische jazz blijft leven zolang er musici zijn die er van harte hun ziel in leggen.

FRANS VAN LEEUWEN

Loet van der Lee Quartet: *Playsome* (Jazzshop Records 06001). www.onlinejazzshop.com